RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.188 van 6 september 1999
in de zaak A. 86.406/XII-2189.

In zake : de BVBA HOREX,
die woonplaats kiest bij
advocaat V. GEERAERT,
kantoor houdende te HASSELT,
Stevoortse Kiezel 221

tegen :

de stad HASSELT,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. LAMON,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 40.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de BVBA HOREX op 1 september 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 26 augustus 1999 van de burgemeester van de stad Hasselt houdende de sluiting van de drankgelegenheid ’Ex-Eco’ voor de duur van 90 dagen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brief van 1 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 september 1999, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUTENAERTS, die loco advocaat V. GEERAERT verschijnt

voor de verzoekende partij, en van advocaat H. LAMON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, behalve wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het bestreden besluit in volgende termen gesteld is :

"De burgemeester,
Gelet op de talloze klachten en vaststellingen van de politie betreffende openbare overlast, afkomstig van café Ex-Eco, Badderijstraat 3, Hasselt uitgebaat door de BVBA HOREX met maatschappelijke zetel ter plaatse, in de persoon van de heer Serge VAN PASSEN, zaakvoerder, Kempische steenweg 27, bus 23, Hasselt;
Overwegende dat uit de vaststellingen blijkt dat de overlast het gevolg is van geluid in het café (geluidsnormen soms overschreden, muziek te horen tot ongeveer 50m buiten café), het openhouden van ramen en deuren en het gedrag van de cafébezoekers;
Overwegende dat de uitbater bij herhaling gewezen werd op de onduldbare toestand en dat hij diverse malen schriftelijk en mondeling aangemaand werd om de nodige maatregelen te nemen om aan deze toestand een einde te stellen;
Overwegende dat hem bovendien telkens in het vooruitzicht gesteld werd dat anders ambtshalve maatregelen -meer bepaald een sluiting- noodzakelijk zouden zijn;
Overwegende dat ook effectief tot sluiting overgegaan werd (besluiten 30.6 en 1.7.'99), die bij beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank, genomen op éénzijdig verzoekschrift om procedurerederen, geen uitwerking konden hebben;
Overwegende dat niettemin sedertdien de klachten aanhouden en openbare overlast vastgesteld werd, die meermaals aanleiding gaf tot het opstellen van processen-verbaal;
Overwegende bovendien dat het pand door de stedelijke brandweer slechts geschikt bevonden is voor een beperkt aantal bezoekers op het gelijkvloers en niet geschikt voor ingebruikname van de bovenverdiepingen en dat het overtal dat frequent aanwezig is, niet alleen de brandveiligheid in het gedrang brengt (mede

door de niet-toegelaten effectieve ingebruikname van de verdieping), maar tevens voor openbare overlast in de omgeving van de inrichting zorgt door zijn activiteiten van het overvolle café naar buiten te verplaatsen met alle nevengevolgen van dien;

Overwegende dat uit de aanhoudende klachten blijkt dat de overlast in kwestie zorgt voor ergernis bij de plaatselijke bevolking en als erg storend door de burgers wordt ervaren en dreigt te escaleren;

Overwegende dat de Wet van 13 mei 1999 tot invoering van de gemeentelijke administratieve sancties een uitbreiding van de gemeentelijke bevoegdheid voorziet om alle nodige maatregelen te nemen om deze vorm van openbare overlast tegen te gaan;

Overwegende dat alle pogingen om in der minne tot een redelijke oplossing te komen zonder afdoend en duurzaam gevolg gebleven zijn, niettegenstaande het feit dat betrokkene bij herhaling in de gelegenheid gesteld werd zijn standpunt naar voor te brengen;

Gelet op de controle van de stedelijke brandweer van heden waaruit blijkt dat de toestand onveranderd is;

Overwegende dat dan ook de enige efficiënte manier om aan deze toestand van openbare overlast een einde te stellen de tijdelijke sluiting is van de voor overlast zorgende inrichting;

Gelet op de artikelen 133 en 135§2 van de Nieuwe Gemeentewet, inzonderheid punt 7 van dit laatste artikel, ingevoegd bij voornoemde wet van 13 mei 1999.

BESLUIT :

Artikel 1 : Het is verboden de handelszaak - café ’Ex-Eco’ gelegen te Hasselt, Badderijstraat 3 of enige soortgelijke zaak ter plaatse uit te baten gedurende een termijn van 90 dagen. Te dien einde wordt de zaak voor dezelfde duur gesloten.

Artikel 2 : Dit besluit wordt door toedoen van de stedelijke politie betekend aan de uitbater, de heer Serge VAN PASSEN, Kempische steenweg 27, bus 23 te Hasselt, zaakvoerder BVBA HOREX en aangeplakt aan de ingang van de handelszaak in kwestie.

Artikel 3 : Dit besluit treedt onmiddellijk bij de betekening ervan in werking.

Artikel 4 : Bij niet-naleving van het exploitatieverbod wordt de handelszaak met behulp van de politie ontruimd en verzegeld.

Artikel 5 : Weerspannigheid wordt gestraft met de in de artikelen 269 en volgende van het strafwetboek opgelegde straffen.
Het opzettelijk aftrekken of scheuren van de aanplakbrief wordt gestraft met de in artikel 560.1 van dit Wetboek opgelegde straffen.

Artikel 6 : Dit besluit wordt betekend aan de belanghebbenden met de vermelding dat beroep tot vernietiging, al dan niet vergezeld van een vordering tot schorsing, kan ingesteld worden bij de Raad van

State binnen de termijnen, zoals bepaald in de artikels 1, 2 en 4 van het regentsbesluit van 23.8.1948 tot regeling van de rechtspleging van de Afdeling Administratie van de Raad van State, nl. binnen de 60 dagen na de betekening, bij verzoekschrift ter post aangetekend te richten aan de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel.

Artikel 7 : Dit besluit wordt voor uitvoering overgemaakt aan de heer politiecommissaris en ter kennisgeving aan Mevrouw de Provinciegouverneur en de heer Rijkswachtcommandant van het district te Hasselt";

2.1. Overwegende, wat de procesrechtelijke vertegenwoordiging van de verzoekende partij betreft, dat de verwerende partij opmerkt dat de verzoekende partij het bewijs niet voorlegt dat het bevoegde orgaan van de vennootschap niet tijdig kon opgeroepen worden om een beslissing te nemen om in rechte te treden, dat het bewijs niet wordt voorgebracht dat het met het dagelijks bestuur belaste orgaan besloten heeft als bewarende maatregel de vordering in te stellen en dat de verzoekende vennootschap nog niet ingeschreven is in het handelsregister;

2.2. Overwegende inderdaad dat het aan een verzoekende partij toekomt te bewijzen dat haar vordering regelmatig, d.w.z. overeenkomstig de geldende regeling en volgens haar eigen statuten, ingediend is, ook wat betreft haar procesbekwaamheid; dat in geval van een procedure bij hoogdringendheid, wanneer de partijen de vereiste procedurestukken binnen een zeer korte termijn verzameld moeten krijgen, de controle van die procesbekwaamheid met soepelheid kan gebeuren in die zin dat de vordering slechts ontoelaatbaar moet bevonden worden indien uit de lezing van het verzoekschrift of de argumentatie aangebracht door de verwerende partij duidelijk blijkt dat de verzoekende partij niet regelmatig in rechte getreden is;

Overwegende dat overeenkomstig de vennootschapswetgeving een b.v.b.a. in de regel vertegenwoordigd wordt door de alleen optredende zaakvoerder; dat in dit geval het verzoekschrift ingediend is door een advocaat; dat er, rekening houdend met het feit dat het bestreden besluit uitdrukkelijk de BVBA HOREX aanwijst als de uitbater van de drankgelegenheid en bij gebrek aan tegenindicaties aangebracht door de verwerende partij, voor de onderhavige procedure bij hoogdringendheid, waarin de partijen op zeer korte termijn voor de openbare terechtzitting zijn opgeroepen, dan ook van uitgegaan wordt dat de optredende advocaat een mandaat ad litem gekregen heeft van de bevoegde zaakvoerder, en dat er dus geen beslissing van een collegiaal bestuursorgaan voorgelegd hoeft te worden; dat in de huidige stand van het geding ook de exceptie met betrekking tot de inschrijving in het handelsregister niet wordt aangenomen aangezien het verzoekschrift vermeldt dat de inschrijving in het handelsregister aangevraagd is en de verwerende partij dat niet betwist;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel aanvoert dat het bevel tot sluiting getroffen is door de burgemeester en dat het uitdrukkelijk verwijst naar artikel 133 en 135, § 2, van de nieuwe gemeentewet terwijl "beslissingen tot het sluiten van inrichtingen (...) niet tot de bevoegdheid van de burgemeester (behoren)" aangezien artikel 123 van de nieuwe gemeentewet, zoals aangevuld door artikel 4 van de wet van 13 mei 1999, de beslissing om als administratieve sanctie een inrichting te sluiten onder de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen heeft gebracht; dat volgens haar de parlementaire voorbereiding van de wet van 13 mei 1999 duidelijk aantoont dat het de wil van de wetgever was om de sluiting van inrichtingen niet aan de burgemeester toe te vertrouwen, behoudens "gevallen van uiterste hoogdringendheid wanneer een beslissing van het College

van burgemeester en schepenen niet tijdig kan tussenkomen", in welke gevallen de burgemeester dan op grond van artikel 134ter zou kunnen optreden; dat zij in hetzelfde middel ook betoogt dat zij op zicht van het besluit, en in elk geval door de onjuiste wetsbepalingen naar dewelke het bestreden besluit verwijst, onmogelijk kan weten of het de bedoeling van de verwerende partij was om toepassing te maken van artikel 134ter van de nieuwe gemeentewet, wat een schending uitmaakt van de formele motiveringswet en wat ook niet voldoet aan de vereiste van een correcte materiële motivering aangezien niet blijkt dat "de situatie zo spoedeisend zou zijn dat dient afgeweken te worden van de normale procedure (bevoegdheid college van burgemeester en schepenen)";

3.2 Overwegende dat de verwerende partij in wezen betoogt dat het bestreden besluit van de burgemeester zijn grondslag vindt in artikel 133 en 135, § 2, van de nieuwe gemeentewet, zoals de Raad van State in het arrest nr. 53.398 van 19 mei 1995 inzake X-MANIA e.a. heeft gewezen; dat zij van oordeel is dat de burgemeester in artikel 133, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet de bevoegdheid vindt om de politiewetten uit te voeren, d.w.z. op concrete gevallen toe te passen, dat hij die bevoegdheid niet alleen behouden heeft na de wetswijziging van 13 mei 1999 maar dat die bevoegdheid zelfs "versterkt" is aangezien hij nu ook, ten gevolge van de aanvulling van artikel 135, § 2, tweede lid, kan optreden wanneer het bestuur wordt geconfronteerd met gevallen van openbare overlast; dat, dienaangaande ter terechtzitting ondervraagd, de verwerende partij de door de wet van 13 mei 1999 aan de bevoegdheid van de burgemeester aangebrachte wijzigingen, te weten de invoeging van de nieuwe artikelen 134 ter en 134quater, met elkaar in verband stelt in die zin dat volgens haar artikel 134quater enkel betrokken kan worden op de situatie geregeld door artikel 134ter en dat die bepaling aldus volledig los staat van artikel

133 dat onverminderd zijn ruime toepassingsveld behoudt; dat de verwerende partij ook stelt dat er te dezen geen toepassing kan gemaakt worden van artikel 123, 12˚, van de nieuwe gemeentewet omdat die bepaling doelt op de sluiting die als administratieve sanctie verbonden kan worden aan de overtreding van gemeentelijke politiereglementen en ook niet van artikel 134ter van de nieuwe gemeentewet omdat die bepaling beperkt is tot gevallen waarin de voorwaarden van de uitbating van de instelling of van de vergunning niet worden nageleefd;

4.1. Overwegende dat het sub 1 overgeschreven besluit van de burgemeester formeel gesteund is op artikel 135, § 2, 7˚, en 133, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet;

Overwegende dat artikel 135, § 2, aan de gemeenten als publiekrechtelijke instelling de verantwoordelijkheid opdraagt om in het algemeen de openbare orde in de gemeente te verzekeren (artikel 135, § 2, eerste lid) en om maatregelen te nemen in bijzondere aangelegenheden die als horend bij de verschillende componenten van de ordehandhaving worden opgesomd (artikel 135, § 2, tweede lid); dat laatstgenoemde bepaling door de wet van 13 mei 1999 tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties aangevuld is met een punt 7˚, dat betrekking heeft op "alle vormen van openbare overlast";

Overwegende dat artikel 133, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet de burgemeester aanwijst als het in de gemeente bevoegde orgaan om politiereglementeringen uit te voeren, wat betekent dat de burgemeester de nodige maatregelen neemt om wat o.m. in artikel 135, § 2, aan de gemeente is opgedragen en wat de gemeenteraad eventueel ter uitvoering van die bepaling, overeenkomstig artikel 119, eerste lid, bij

wege van algemeen reglement heeft vastgesteld, op concrete gevallen toe te passen;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat, wanneer voorheen aanvaard werd dat het reglementair aanknopingspunt voor een sluitingsmaatregel tegen een drankgelegenheid gelegd werd in de algemene bevoegdheidstoewijzing met betrekking tot de handhaving van de openbare orde (zie het advies van de Raad van State bij het voorontwerp van wet, Parl. Doc. Kamer, 2031/1 - 98/99 p. 19 ad art. 6), de burgemeester nu formeel van de wetgever de bevoegdheid heeft gekregen om in een concreet geval, waarin openbare overlast in de buurt bewezen wordt, over aangepaste maatregelen te beslissen; dat, met alleen die wetsbepalingen voor ogen, het bestreden besluit, dat verwijst naar "openbare overlast" rondom het café van de verzoekende partij en dat vaststelt dat "de tijdelijke sluiting de enige efficiënte manier (is) om aan deze toestand van openbare overlast een einde te stellen" in artikel 133, tweede lid, juncto artikel 135, § 2, een deugdelijke grondslag zou kunnen vinden; dat de raadsman van de verwerende partij formeel bevestigt dat het die redenering is die de burgemeester ook aangehouden heeft;

4.2. Overwegende evenwel dat, geconfronteerd met alle door de wet van 13 mei 1999 tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties (B.S. 10 juni 1999; inwerkingtreding 20 juni 1999) doorgevoerde wijzigingen aan de nieuwe gemeentewet, de vraag rijst of artikel 133, tweede lid, nog wel het ruime toepassingsgebied bezit dat hierboven geschetst is; dat, met verwijzing naar die wetswijziging, de verzoekende partij uiteenzet dat het college van burgemeester en schepenen nu een bevoegdheid gekregen heeft inzake het sluiten van inrichtingen; dat de lezing van die wetswijziging evenwel ook de vraag oproept of, de gegevens van de zaak in acht genomen, de burgemeester niet veeleer toepassing

gemaakt heeft van het nieuwe artikel 134quater van de nieuwe gemeentewet, en of die bepaling voor de daar geregelde aangelegenheid de toepassing van artikel 131, tweede lid uitsluit; dat die vragen bij het onderzoek moeten betrokken worden omdat zij tot de vaststelling kunnen leiden dat in dit geval de burgemeester gebruik gemaakt heeft van een bevoegdheid die hij niet meer of zeker niet meer op dezelfde wijze als voorheen bezit;

4.3.1. Overwegende dat de wet van 13 mei 1999 op drie niveaus wijzigingen in de gemeentewet heeft aangebracht: (1) de gemeenten worden nu, in het kader van hun verantwoordelijkheid voor de handhaving van de openbare orde, formeel bevoegd verklaard voor het nemen van maatregelen "voor het tegengaan van alle vormen van overlast" (art. 135, § 2, tweede lid, 7˚); (2) een politieverordening van de gemeenteraad kan voortaan ook administratieve sancties verbinden aan de overtreding van het reglement en één van die mogelijke sancties is "de administratieve sluiting van een instelling die tijdelijk of definitief kan zijn", voor het opleggen waarvan het college van burgemeester en schepenen bevoegd gemaakt wordt (§ 2, eerste lid, 4˚, en § 2, derde lid, van artikel 119bis juncto artikel 123, 12˚); (3) het hoofdstuk "bevoegdheden van de burgemeester" wordt uitgebreid met (a) een artikel 134ter op grond waarvan de burgemeester, in hoogdringende gevallen en mits bekrachtiging van het schepencollege, een instelling voorlopig kan sluiten of de vergunning tijdelijk schorsen wanneer de voorwaarden van de uitbating of van de vergunning niet worden nageleefd en met (b) een artikel 134quater op grond waarvan de burgemeester, met bevestiging door het schepencollege in dezes eerstvolgende vergadering, een "voor het publiek toegankelijke inrichting" kan sluiten voor maximaal drie maanden wanneer "de openbare orde rond (die inrichting) wordt verstoord door gedragingen in die inrichting";

4.3.2. Overwegende dat de drie groepen wijzigingsbepalingen geen eng onderling verband vertonen maar dat zij elk een eigen plaats gekregen hebben in de nieuwe gemeentewet; dat zij moeten gelezen worden in relatie met de bepalingen waar zij worden aan toegevoegd; dat aldus, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij betoogt, de sub (2) hiervoor bedoelde wijziging geen betrekking heeft op de uitoefening door de burgemeester van de politiebevoegdheid op grond van artikel 133, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet en dat zulks ook niet het geval is met het onderbrengen van de beteugeling van de "openbare overlast" bij de ordehandhaving waarvoor de gemeentebesturen bevoegd zijn -wijziging sub (1)-; dat voor de onderhavige zaak dan ook enkel uitgemaakt moet worden hoe artikel 133, tweede lid, met zijn algemene inhoud enerzijds en de nieuwe artikelen 134ter en artikel 134quater anderzijds zich tot elkaar verhouden;

4.3.3. Overwegende dat artikel 134ter een uitbreiding van de bevoegdheid van de burgemeester betreft in een specifieke situatie, met name het voorlopig sluiten of het tijdelijk schorsen van de vergunning van een instelling wanneer de voorwaarden van uitbating of van de vergunning niet worden nageleefd; dat die nieuwe bevoegdheid apart bestaat naast de algemene bevoegdheid om in concrete gevallen de openbare orde te handhaven; dat, aangezien er in de onderhavige zaak geen sprake is van het miskennen van voorwaarden van uitbating of van een vergunning, de verzoekende partij ten onrechte stelt dat het bestreden besluit een situatie betreft die in het toepassingsgebied van artikel 134ter valt;

4.3.4. Overwegende dat artikel 134quater verschijnt als een bijzonder geval van concrete ordehandhaving, waarbij, vergeleken met de algemene bepaling van artikel 133, tweede lid, de discretionaire bevoegdheid van de burgemeester om een inrichting die toegankelijk

is voor het publiek te sluiten, wel formeel beperkt wordt tot het bepalen van een maximumtermijn van drie maanden en daarenboven gekoppeld aan de onverwijlde bevestiging door het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat uit de tekst van artikel 134quater niet opgemaakt kan worden of de burgemeester, bij vastgestelde verstoring van de openbare orde rondom een voor het publiek toegankelijke inrichting ten gevolge van gedragingen in die inrichting, die inrichting ook nog kan sluiten op grond van zijn algemene bevoegdheid overeenkomstig artikel 133, tweede lid van de nieuwe gemeentewet; dat uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat die bepaling, ingevoegd bij wege van amendement, ertoe moest strekken aan de burgemeester een bijkomende mogelijkheid te bieden om op te treden tegen een vorm van ordeverstoring die volgens de indiener door de burgemeester niet te lijf gegaan kon worden op grond van zijn politiebevoegdheid, met name wanneer een verstoring van de openbare orde wordt vastgesteld rondom een inrichting ten gevolge van activiteiten binnenin de inrichting, ongeacht of die activiteiten al dan niet geoorloofd zijn; dat evenwel, door aldus de handhaving van de openbare orde in een bijzonder geval expliciet en met andere modaliteiten te regelen, de vraag naar de mogelijkheid om die bijzondere vorm van ordeverstoring ook nog bij de algemene politiebevoegdheid van de burgemeester onder te brengen negatief beantwoord moet worden, op gevaar af aan de burgemeester de mogelijkheid te bieden aan de strenge regeling van artikel 134quater te ontsnappen door gebruik te maken zijn algemene bevoegdheid vervat in artikel 133, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet;

Overwegende dat het besluit van wat voorafgaat moet zijn dat de burgemeester, wanneer hij op grond van zijn discretionaire bevoegdheid oordeelt dat orde-

verstoring, daarin begrepen elke vorm van openbare overlast, rondom een voor het publiek toegankelijke inrichting en veroorzaakt door gedragingen in de inrichting, best gekeerd wordt door een sluitingsmaatregel, hij verplicht is zich te richten naar de bepalingen van artikel 134quater; dat, gelet op de strengere regeling die zij bevat, die bepaling ook primeert op de algemene regeling die de burgemeester eventueel kan inroepen wanneer nog andere aspecten van ordeverstoring in het dossier opgenomen zijn;

4.4. Overwegende te dezen dat de burgemeester de sluiting van de voor het publiek toegankelijke inrichting van de verzoekende partij heeft bevolen onder meer wegens overlast die "het gevolg is van geluid in het café, het openhouden van ramen en deuren en het gedrag van de cafébezoekers"; dat hij zich daarmee ingepast heeft in de situatie geregeld door artikel 134quater wat meteen uitsluit dat hij artikel 133, tweede lid, kan aanvoeren als rechtsgrond voor zijn besluit; dat in die zin het bestreden besluit onregelmatig is;

5. Overwegende, wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat de verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij de uitbater is van de betrokken drankgelegenheid, dat zij een uiteenzetting geeft van de vaste kosten die zij ook in de periode waarin de inrichting gesloten blijft toch moet blijven betalen en dat zij betoogt dat die inspanningen niet volgehouden kunnen worden wanneer zij gedurende drie maanden niet kan werken zodat de levensvatbaarheid van de vennootschap in het gedrang wordt gebracht; dat die uiteenzetting aannemelijk overkomt en dat zij ook een beroep op de procedure bij hoogdringendheid rechtvaardigt;

6. Overwegende dat de voorwaarden voor het bevelen van de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid vervuld zijn;

7. Overwegende weliswaar dat artikel 134quater van de nieuwe gemeentewet aan een daar bedoeld sluitingsbevel iedere verdere uitwerking ontneemt wanneer het niet op de eerstvolgende vergadering van het college van burgemeester en schepenen bevestigd wordt; dat ter terechtzitting de raadsman van de verwerende partij, dienaangaande door het bevoegde lid van het auditoraat ondervraagd, ook bevestigd heeft dat het college van burgemeester en schepenen van Hasselt op 2 september 1999 bijeengekomen is zonder het bestreden besluit te bevestigen; dat zulks betekent dat sinds 2 september 1999 het bestreden besluit geen uitwerking meer heeft en dat de vordering tot schorsing sinds die dag in ieder geval aan de verzoekende partij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel meer berokkent; dat, indien die omstandigheid reden zou kunnen zijn om de vordering te verwerpen, het in dit geval, waarin de verwerende partij formeel voorhoudt dat haar besluit exclusief gesteund is op artikel 133, tweede lid, van de gemeentewet en dus de toepassing van artikel 134quater negeert, aangewezen is door het schorsen van het besluit van de burgemeester voor alle partijen klaarheid te scheppen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van 26 augustus 1999 van de burgemeester van de stad Hasselt houdende de sluiting van de drankgelegenheid ’Ex-Eco’ voor de duur van 90 dagen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes september 1900 negenennegentig, door :

de HH. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
W. GEURTS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**